

Wezot HaBerachah – Deuteronomium 33:1 – 34:12

Aliyah 1 – Deuteronomium 33:1 – 33:7

Wezot HaBerachah is een heel speciale *parshah*. Niet alleen omdat het de laatste *parshah* is van de Thora, maar ook omdat hij in een aantal opzichten **verschilt** van de voorgaande *parshot*. Zo is het **taalgebruik** in deze *parshah* anders dan hiervoor. Er komen allerlei woorden in voor, die we nauwelijks in de rest van Thora tegenkomen.¹ We zien dit ook terug in het grote aantal tekstvarianten in de Hebreeuwse tekst. De schrijvers van de Thorarollen wisten niet altijd goed raad met deze unieke woordkeuzes.

Heel bijzonder is de naam **Jeshurun** die in vers 5 verschijnt. Dit is een andere naam voor Israël. Deze naam wordt slechts vier keer in de hele Hebreeuwse Bijbel gebruikt, namelijk in Deut. 32:15, 33:5, 33:26 en Jes. 44:2. We zien dus dat deze naam pas aan het eind van de Thora opduikt en dat er slechts één keer door de profeten op wordt teruggegrepen. En als we dan bekijken in wat voor een verband deze naam naar voren komt, dan valt er nog iets anders op:

In Deuteronomium 32:15 wordt gezegd dat *Jeshurun de Rots, Die hem gebaard had*, in de steek liet en afgoden en demonen ging dienen. En in Jesaja 44:2 wordt gezegd dat Yahweh de Formeerder van *Jeshurun* is van de moederschoot af. En een paar verzen verderop in Jesaja 44:8 wordt God de Rots genoemd en wordt er gezegd dat er geen andere rots, geen andere god, bestaat zoals Hij.

Kennelijk wordt God in beide teksten als de Rots voorgesteld, Die Israël gebaard heeft. In Jesaja 44 wordt daarbij gezegd dat God **stromen op het droge giet** en wateren op het dorstige. Wij herinneren ons dat de Rots in de woestijn, waarop God Zelf stond, water gaf in de droge en dorstige woestijn.² Het was niet zomaar water wat er uit de Rots kwam, toen Mozes erop sloeg. Het beeld van de barende Rots suggereert dat God op dat moment het **geestelijke vruchtwater** verloor uit de hemelse baarmoeder om zijn volk te kunnen baren.

Dit beeld wordt in het Nieuwe Testament bevestigd. In 1 Korinthe 10:4 wordt verteld dat de Rots in de woestijn met de Israëlieten meereisde en dat deze **Rots Yeshua HaMashiach** was. Hij werd geslagen in de woestijn om water voort te brengen. Net zo werd Yeshua HaMashiach gekruisigd voor onze zonden en stroomde er op dat moment **water en bloed uit zijn zijde**.³

---

¹ Een aantal voorbeelden uit de eerste *aliyah* zijn: *lamo'* i.p.v. *lahem* (voor hen), *'atah* i.p.v. *bo'* (hij kwam), *eshdat* i.p.v. *Thora esh* (vurige wet), *toekoe* i.p.v. *yashevoe* (zij zitten), etc. Taal-technisch zou men kunnen veronderstellen dat dit een ouder tekstgedeelte is geweest, dat later in de Thora ingebed is.

² Exodus 17:6.

³ Johannes 19:34. Eva werd ook uit de zijde (*tsela'*) van Adam geschapen, net als de gelovigen, de Bruid van Yeshua uit zijn zijde wordt geschapen...

En wat heeft Yeshua Nicodemus onderwezen? Hij zei in Johannes 3:5 tegen Nicodemus: *Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet **geboren wordt uit water en Geest**, kan hij het Koninkrijk van God niet binnengaan.* Yeshua onderwees hier over de geestelijke wedergeboorte, die elk mens moet ondergaan. Men moet uit de hemelse baarmoeder geboren worden. Yeshua de Rots moet ieder van ons uit water en Geest baren. Dan alleen kunnen wij het Koninkrijk van God binnengaan.

Excurs: wat is geboren worden uit water en Geest? In eerste instantie heeft dit met de **waterdoop** en de **Geestesdoop** te maken. De eerste is het kopje ondergaan in het water en het opstaan daaruit, als teken van de wedergeboorte. De tweede is de volledige onderdompeling in Gods Heilige Geest, waarbij we mensen in de Bijbel altijd in **tongentaal** horen spreken. De Heilige Geest neemt de tong van mensen over en legt zijn taal in hun hart. Zij spreken buiten hun eigen verstand om en begrijpen zelf niet wat zij zeggen. De Heilige Geest neemt dan de totale controle over.⁴

Verder denk ik dat het water voor **Thora, Waarheid** en **kennis** staat. In Jesaja 11:9 staat geschreven dat in het Messiaanse Rijk de wereld vol zal zijn van de kennis van Yahweh, zoals het water de bodem van de zee bedekt. In ditzelfde hoofdstuk staat dat de **Geest** van Yahweh op Yeshua zal rusten (vers 2) en dat gerechtigheid en **Waarheid** als een gordel om zijn middel zullen zijn (vers 5). Hier treffen we dus de combinatie aan tussen Geest en Waarheid, net als in Johannes 4:24.

Jeshurun wordt dus tweemaal aan de Rots gekoppeld. De andere twee keer dat de naam *Jeshurun* gebruikt wordt in de Hebreeuwse Bijbel is in *parshat Wezot HaBerachah*. In vers 5 van de huidige *aliyah* staat: ***Er was een Koning in Jeshurun...*** En in vers 2 staat Wie die Koning dan wel is: *Yahweh is van Sinaï gekomen, Hij scheen voort uit Seïr, Hij verscheen blinkend vanaf de Paranbergen, Hij kwam met tienduizenden heiligen en in zijn Rechterhand was een vurige wet voor hen.*

In Deuteronomium 33:26-27 staat: ***Niemand is als God, Jeshurun! Hij rijdt op de hemel om u te helpen en in zijn majesteit op de wolken. De eeuwige God is voor u een woning en onder u zijn eeuwige armen. Hij verdrijft de vijand voor u uit en zegt: 'Vaag hem weg!'***

In beide gevallen wordt God als de machtige **Koning van de hemelse legermachten** neergezet. Hij komt met zijn tienduizenden engelen en Hij rijdt op zijn engelentron door de hemelen heen.⁵ Hij heerst op alle bergen, namelijk op alle geestelijke plaatsen van regering en autoriteit in de hemel.⁶ En deze God neemt het voor *Jeshurun* op. Hij verdrijft de vijanden van Israël en is hen tot een veilige en eeuwige woning.

Zowel de Rots als de bergen hebben uiteindelijk met dezelfde thematiek te maken. Het gaat hier over de heerlijkheid en de macht die God bezit **in de hemel**. En het gaat erover dat God zijn volk uit de hemel geboren wil laten worden en hen daar veilig thuis wil

---

⁴ Hand. 2:2-4, 10:44-46, 19:6, 1 Korinthe 14 (zie in het bijzonder vers 15). Zie verder: Derek Prince (1995). 'De pijlers van het christelijk geloof', pp. 223ev.

⁵ Ezechiël 1 laat ons de mobiele Troon van God zien, gedragen door engelen, waarop God door de hemel kan rijden.

⁶ Zie bijv. Jes. 14:12-15, Micha 4:1 en Matth. 17:20. De goden regeerden ieder van hun eigen bergtop. Zo is Baäl-Zephon een berg in het Noorden, waarop de god Baäl heerste. Bergen staan symbool voor geestelijke machtscentra.

brengen. Hij verheft zijn volk tot in de hemel om hen met Hem te laten regeren. We zouden dus kunnen concluderen dat *Jeshurun* een naam is met een hemelse oorsprong. Israël staat met deze naam bekend in de hemelse gewesten en in deze naam is hen **hemelse autoriteit** gegeven.

Laten we nog wat beter kijken naar *parshat Wezot HaBerachah*. Waar deze *parshah* nog meer in afwijkt van andere *parshot* is de expliciete zegen, die God over de **heidenvolken** uitspreekt. Hier zien we de uiteindelijke bedoeling van God naar boven komen om alle volken te zegenen door zijn volk Israël heen. Dat kwam natuurlijk al bij Abraham naar boven, toen God zei: *Ik zal zegenen wie u zegenen en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.*⁷ Maar hier zegt God heel nadrukkelijk, dat Hij van alle volken houdt.

God verschijnt dan ook op de Sinaï, bij het **Seïr-gebergte** en vanaf de **Paranbergen**. De Sinaï bevond zich in de woestijn en dat was niemandsland. Maar Seïr was de plaats waar **Ezau**, de broer van Jakob, woonde.⁸ En Paran was de plaats waar **Ishmaël**, de halfbroer van Izak, ging wonen.⁹ Zo zien we dat God hier niet alleen aan het volk van Israël verschijnt in de woestijn, maar ook aan zijn broedervolk Edom en aan zijn broedervolk de Arabieren.

In de Joodse traditie wordt geleerd dat God met de Thora langs al de volken ging, voordat Hij bij zijn volk Israël uitkwam. Hij vroeg elk volk of ze zijn Thora wilden ontvangen, maar geen enkel volk had interesse. Uiteindelijk heeft Hij daarom zijn Thora aan Israël toevertrouwd. Ik weet niet of hier een kern van waarheid in zit, maar ik weet wel dat Gods **Thora niet alleen voor Israël** bedoeld is. Deuteronomium 33:2 maakt heel duidelijk dat God met zijn vurige Thora op verschillende bergen is verschenen. Hij verscheen niet alleen op de Sinaï, maar ook bij andere volken.

In dit verband is het opmerkelijk wat geschreven staat in Maleachi 1:11: *Want vanwaar de zon opkomt tot waar hij ondergaat, is mijn Naam groot onder de heidenvolken en op iedere plaats*¹⁰ *wordt aan mijn Naam een reukoffer gebracht en een rein voedseloffer, want mijn Naam is groot onder de heidenvolken, zegt Yahweh van de legermachten.* Dit leert ons dat God niet alleen met zijn volk Israël bezig is, maar dat Hij veel breder aan het werk is. Ook leert dit ons dat Israël verkozen wordt om **samen met alle volken** de Heer te dienen, te offeren en te aanbidden.

Toen Yeshua naar de wereld kwam, werd dit nog veel duidelijker. Hij kwam om de gelovigen uit het Joodse volk en uit de andere volken tot één volk te smeden.¹¹ Door het geloof in de Naam van Yeshua gaat het heil naar iedereen uit. Niemand wordt op andere grond gered, dan op basis van **geloof en het bloed van Yeshua** alleen. Dit geldt voor **zowel Jood als heiden**. Israël had de roeping om het Licht voor de volken te zijn en

---

⁷ Genesis 12:3.

⁸ Genesis 32:3, 33:14-16, 36:8-9.

⁹ Genesis 21:21.

¹⁰ Zie ook Johannes 4:21-24.

¹¹ Joh. 10:16, Rom. 11:13-32, Ef. 2:11-22, Openb. 7, etc.

Yeshua kwam naar de wereld om deze roeping waar te maken.¹² Hij noemde Zichzelf en zijn volgelingen dan ook: **het Licht van de wereld**.¹³

In *Wezot Haberachah* staat ook dat God met een **vurige wet** in zijn Rechterhand afdaalde naar de aarde. In Exodus 32:15 staat echter dat Mozes de wet op twee stenen tafels meebracht, de Sinaï af. Spreekt dit elkaar tegen...? Nee, zeker niet. Dit spreekt over twee verschillende kanten van hetzelfde verhaal. God daalde niet fysiek van de materiële berg Sinaï af, dat deed Mozes. Maar al het materiële hier op aarde is een **afspiegeling** van het geestelijke in de hemel.¹⁴ God daalde van de **hemelse Sinaï** af, met de wet als vurige tafels in zijn Hand, om deze aan Mozes te overhandigen.

Over deze hemelse Sinaï staat het volgende geschreven in Hebr. 12:18-29. Vanwege het belang van deze tekst, schrijf ik hem helemaal uit voor u:

*Want u bent **niet tot een tastbare berg** genaderd en tot een brandend vuur, tot donkerheid, duisternis en stormwind, tot bazuingeschal en het geluid van woorden. Zij die dat hoorden, smeeften dat het woord niet meer tot hen gericht zou worden, want zij konden wat hun bevolen werd niet verdragen: zelfs als een dier de berg aanraakt, zal het gestenigd of met een pijl doorschoten worden. En wat zij zagen was zo verschrikkelijk, dat Mozes zei: ik ben zeer bevreesd en sta te beven.*

*Maar u bent genaderd tot de berg Sion en tot de stad van de levende God, **tot het hemelse Jeruzalem en tot tienduizendtallen van engelen**, tot een feestelijke vergadering en de gemeente van de eerstgeborenen, die in de hemelen opgeschreven zijn en tot God, de Rechter over allen en tot de geesten van de rechtvaardigen, die tot volmaaktheid zijn gekomen en tot de Middelaar van het nieuwe verbond, Yeshua en tot het bloed van de besprenkeling, dat van betere dingen spreekt dan dat van Abel.*

*Let er dan op dat u Hem Die spreekt, **niet verwerpt**. Want als zij niet zijn ontkomen die hem verwierpen die op aarde aanwijzingen van God deed horen, veelmeer zullen wij niet ontkomen, als wij ons afkeren van Hem, Die vanuit de hemelen spreekt. Zijn stem bracht indertijd de aarde aan het wankelen. Nu echter heeft Hij openlijk verkondigd: nog eenmaal zal ik **niet alleen de aarde, maar ook de hemel doen beven**. Dit 'nog eenmaal' duidt op de verandering van de dingen, die kunnen wankelen, als van dingen die gemaakt zijn, opdat de dingen die onwankelbaar zijn, zouden blijven.*

*Laten wij daarom, omdat wij een onwankelbaar Koninkrijk ontvangen, aan de genade vasthouden en daardoor God dienen op een Hem welgevallige wijze, met ontzag en eerbied. **Want onze God is een verterend vuur.***

Door Yeshua hebben wij de toegang tot de hemelse Sinaï, zoals Mozes die had. En we zien het niet altijd met onze ogen, maar de **wet** die **door de Heilige Geest** uitgaat en in ons hart komt wonen, komt rechtstreeks bij deze hemelse berg Sinaï vandaan. Het is de geestelijke wet, niet met letters in stenen tafels, maar geschreven op de geestelijke tafels

---

¹² Psalm 87:4-5, Jes. 49:6.

¹³ Matth. 5:14, Joh. 8:12.

¹⁴ Zo is ook de aardse tabernakel een afspiegeling van de hemelse tabernakel, vlg. Hebr. 8:5, 9:1, 9:11, Openb. 15:5-8. En zo is het aardse Jeruzalem een afspiegeling van het hemelse Jeruzalem, vlg. Hebr. 12:22, Openb. 21:9-27. Etc.

van ons hart.¹⁵ Als God onze geestelijke ogen zou openen, dan zouden we kunnen zien, dat we staan **voor de hemelse Sinaï**. Door Yeshua speelt ons leven zich af voor de hemelse Troon van God en hebben we direct contact met Hem door zijn Heilige Geest.

In de Joodse traditie wordt geleerd dat de Thora oorspronkelijk met zwart vuur op wit vuur geschreven werd. Ik weet niet of dit waar is, maar uit Deuteronomium 33:2 leren we in elk geval dat Gods wet in geestelijke zin **een wet van vuur** is. Het geeft leven, warmte, passie en energie aan degenen die ernaar leven. En het verteert degenen die zich ertegen verzetten. Dat is de vreugde en de ernst van de Thora tegelijkertijd.

In de voorgaande twee *parshot* hebben we al aangegeven dat de Thora eindigt bij het punt waar zij begon. Dit betekent dat de huidige en laatste *parshah* parallellen vertoont met **de eerste parshah** van de Thora. De eerste *parshah* is *parshat Bereeshiet*. Daarin worden de wereld en de mens geschapen. In Genesis 1:28 staat dat **de mens gezegend** werd door God met de woorden: *Wees vruchtbaar, word talrijk, vul de aarde en onderwerp haar!*

We zien dat de mens als eerste van alles de zegen van God meekrijgt. In de laatste *parshah* van de Thora krijgen de mensen ook Gods zegen mee. De naam van de *parshah* is dan ook *Wezot Haberachah*: **'Dit is de zegen...'** In deze *parshah* wordt de zegen beschreven, die Mozes vlak voor zijn dood aan de Israëlieten meegeeft. Maar zoals we gezien hebben; niet alleen aan de Israëlieten. Mozes begint er zelfs mee om alle volken te zegenen in Deuteronomium 33:3. Zo krijgen alle mensen opnieuw Gods zegen mee, net zoals aan het begin van de schepping.

Er is wel een verschil, want in Genesis 1 zagen de mensen voor het eerst het levenslicht, maar in Deuteronomium 33-34 ziet Mozes voor het laatst het levenslicht. Hij zal gaan **sterven** op de berg Nebo. Ook vindt de zegen op ander niveau plaats in Deuteronomium. In Genesis 1 werden de mensen **op aarde** gezegend, maar in Deuteronomium 33-34 worden de mensen **in de hemel** gezegend. Zeker, er staan ook veel zegeningen in, die op aarde hun uitwerking krijgen, namelijk in het Beloofde Land. Maar we zagen hiervoor al dat de laatste *parshah* van de Thora van een hemels perspectief uitgaat.

Verder krijgen de mensen in Genesis 1 de zegen en tegelijk de opdracht mee om zich te **vermenigvuldigen**. Dit aspect vinden we in Deuteronomium 33:6 terug. Ruben, de eerstgeborene van Israël, wordt gezegend met: *Moge Ruben leven en niet sterven en mogen zijn mannen **groot in aantal zijn!*** Ruben wordt als eersteling, ook ten behoeve van alle andere Israëlieten, gezegend met vruchtbaarheid en vermenigvuldiging. Zijn nakomelingen zullen zich vermeerderen en het Beloofde Land in bezit nemen.

In Genesis 1 krijgt de mens gelijk ook de opdracht mee om te **heersen** over de schepping, namens God de Schepper. Dit aspect vinden we terug in Deuteronomium 33:7. Juda wordt gezegend met sterke of **verheven handen** en God zal zijn Helper zijn tegen zijn vervolgers. Dit betekent dat zijn handen geoefend zullen zijn voor de oorlog.

---

¹⁵ Jer. 31:33, 2 Kor. 3:3.

Uit de stam Juda komt koning David voort. Daarmee is Juda de **koninklijke stam**. Hij neemt een bijzondere plek in te midden van de Israëlieten. Juda zal in het bijzonder het gebod van Genesis 1 om te heersen, waarmaken. Verder neemt Juda in deze *parshah* een bijzondere plaats in, doordat hij in het **zevende vers** genoemd wordt. De eerste zes verzen staan als het ware symbool voor de zes scheppingsdagen en op de zevende dag, de **shabbat**, wordt de zegen voor Juda beschreven.

Bijzonder is verder dat de zegen van Juda voorafgegaan wordt door hetzelfde woord als waarmee deze *parshah* begon: **Wezot LiYehuda...** 'En dit over Juda...' En dat de zegen zelf begint met hetzelfde woord als waarmee het *Sjema'* begint: **Sjema' Yahweh qol Yehudah...** 'Hoor Yahweh naar de stem van Juda...'. Het *Sjema'* is de centrale Joodse geloofsbelijdenis uit Deuteronomium 6:4ev. Yeshua heeft dit ook als samenvatting van de hele Thora aangehaald in Markus 12:29ev.

In het *Sjema'* krijgt Israël het hoofdgebod mee om te **aandachtig te luisteren** naar de Heer en zijn geboden uit te voeren. In de zegen van Juda wordt dit eigenlijk omgedraaid: God zal aandachtig naar de stem van Juda luisteren en ook actief op zijn smeekbeden ingaan. God zal Juda altijd te hulp snellen.

Wat doet God dan uiteindelijk voor Juda? In vers 7 staat dat God hem **terug zal brengen bij zijn volk**. Dit is een aparte zin, die uit de lucht lijkt te komen vallen. Was Juda dan gescheiden van zijn volk? Waarom moet Juda teruggebracht worden bij zijn volk?

Dit verwijst echter al vooruit naar de opdeling van het **tweestammenrijk** en het **tiestammenrijk**. Het tweestammenrijk was Juda en het tiestammenrijk was Israël. Helaas werden deze rijken uit elkaar gedreven, door de zonden van koning Salomo.¹⁶ Het tiestammenrijk is in de Assyrische ballingschap verloren gegaan, voor zover we weten. Maar het tweestammenrijk Juda keerde terug uit de Babylonische ballingschap. Zij werden later het Joodse volk genoemd.

Gelukkig staan er in de Bijbel wel profetieën over het herstel van het twaalfstammenrijk. Juda en Israël zullen uiteindelijk **weer samengebracht** worden en tot één volk gesmeed worden.¹⁷ Zo staat er bijvoorbeeld in Ezechiël 37 dat de profeet Ezechiël twee stukken hout moet nemen. Op de ene moet hij 'Voor Juda' schrijven en op de andere 'Voor Jozef' (Israël) schrijven. Dan moet hij deze twee stukken bij elkaar voegen tot één stuk hout. Hiermee moest hij profeteren dat de twaalf stammen weer bij elkaar gevoegd zullen worden. Ze zullen één Koning krijgen in het Messiaanse Rijk.

Sommigen leggen dit uit als de vereniging tussen gelovigen uit de Joden en gelovigen uit de heidenvolken. Zij zullen namelijk ook tot één kudde gesmeed worden. Zelf denk ik dat deze profetie letterlijk verwijst naar **de tien verloren stammen** van Joden. Steeds meer van deze stammen lijken openbaar te komen in onze dagen. Zoek gerust eens op Google naar 'de tien verloren stammen van Israël'...

---

¹⁶ 1 Kon. 11:9-13.

¹⁷ Jes. 11:11-13, Jer. 3:17-18, 23:5-8, 31:31, Ezech. 37:15-28, Hos. 1:10-11, Zach. 10:6.

Het wordt tijd om de lijnen samen te pakken. De Thora loopt ten einde. De een-na-laatste *parshah* sprak qua wereldgeschiedenis over het komende Eindoordeel. Deze laatste *parshah* spreekt qua wereldgeschiedenis over het **Messiaanse Rijk** en de **nieuwe hemel en aarde**, die op het Eindoordeel gaan volgen. De meeste thema's die we hierboven voorbij hebben zien komen, hebben daar dan ook mee te maken:

De hemelse zegen, de hemelse bergen, alle volken die bij Israël gevoegd worden, Juda en Israël die weer samengevoegd worden, de Messiaanse Koning van *Jeshurun*, het grote aantal Israëlieten en het heersen van een nakomeling van Juda. We voegen hier nog een laatste aspect aan toe. **Yeshua keert naar de wereld terug** om alle duivelse machten te verslaan en het Messiaanse Rijk te vestigen:

In Deut. 33:2 staat namelijk dat God verschijnt **met tienduizenden heiligen**. Hiermee zijn waarschijnlijk engelen bedoeld. Dit is een beeld dat alles te maken heeft met de wederkomst van Yeshua. In Mattheüs 24:30-31 staat geschreven: *En dan zal aan de hemel het teken van de Zoon des Mensen verschijnen; en dan zullen al de stammen van de aarde rouw bedrijven en zij zullen de Zoon des mensen zien, als Hij op de wolken van de hemel komt met grote kracht en heerlijkheid. En Hij zal zijn engelen uitzenden onder luid bazuïngeschal en zij zullen zijn uitverkorenen bijeenbrengen uit de vier windstreken...*

En in Openbaring 19:11-14 staat hier het volgende over geschreven: *En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard, en Hij Die daarop zat, werd getrouw en waarachtig genoemd. En Hij oordeelt en **voert oorlog** in gerechtigheid. En zijn ogen waren als een vuurvlam en op zijn Hoofd waren vele diademen. Hij had een Naam, die opgeschreven was en die niemand kent dan Hijzelf. En Hij was bekleed met een in bloed gedoopt bovenkleed en zijn Naam luidt: Het Woord van God. En **de legers in de hemel volgden Hem** op witte paarden, gekleed in fijn linnen, wit en smetteloos.*

Dit alles grijpt ook terug op wat de profeet Daniël al had gezien in Daniël 7:9-14:

*Ik keek toe totdat er tronen werden geplaatst en **de Oude van dagen** Zich neerzette. Zijn gewaad was wit als de sneeuw en het haar van Zijn hoofd als zuivere wol. Zijn troon bestond uit vuurvlammen en de wielen ervan waren laaiend vuur. Een rivier van vuur stroomde en ging voor Zijn aangezicht uit. **Duizendmaal duizenden dienden Hem** en **tienduizendmaal tienduizenden stonden voor Zijn aangezicht**.*

*Het gerechtshof hield zitting en de boeken werden geopend. Toen keek ik, vanwege het geluid van de grote woorden die de hoorn sprak. Ik keek toe totdat **het dier gedood werd** en zijn lichaam vernietigd werd, en aan het laaiend vuur werd prijsgegeven. Ook de rest van de dieren ontnam men hun heerschappij, want verlenging van het leven was hun gegeven tot een bepaald tijdstip en een bepaalde tijd.*

*Ik keek toe in de nachtvisioenen, en zie, er kwam met de wolken van de hemel **Iemand als een Mensenzoon**. Hij kwam tot de Oude van dagen en men deed Hem voor Zijn aangezicht naderbij komen. Hem werd gegeven heerschappij, eer en koningschap en alle volken, natiën en talen moesten Hem vereren. Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die Hem niet ontnomen zal worden en Zijn koningschap zal niet te gronde gaan.*

We leren hier dat aan het Einde der Tijden een **machtswissel** zal plaatsvinden. Yeshua zal terugkeren, samen met zijn tienduizenden heiligen en/of engelen. Hij zal de heerschappij van de antichrist vernietigen en een einde maken aan alle helse machten, die op aarde regeren. Dan zal Hij **het Messiaanse Rijk** stichten. Zijn heerschappij zal nooit meer voorbijgaan, zelfs niet als de satan tijdelijk nog weer losgelaten moet worden.¹⁸

Tenslotte zullen **hemel en aarde** na het Messiaanse Rijk **verenigd** worden. Gods Troon zal dan op aarde komen te staan.¹⁹ Dan zal God pas werkelijk neerdalen van de Sinaï, de Seïr en het Parangebergte. Hij zal dan door alle oog gezien worden en door alle mond aanbeden worden. Dan zullen we zien hoe alles er **in de hemelse werkelijkheid** uitziet en we zullen ons verbazen. De verhoudingen zullen er dan heel anders bijliggen, dan nu voor ogen is. Wat mogen we uitzien naar die dag! Dan zal er shalom en gerechtigheid wonen op de nieuwe hemel en aarde, voor eeuwig!

Wat hebben we nu geleerd?

1. De Israëlieten werden **geestelijk geboren uit de Rots** in de woestijn
2. Ook wij moeten **uit water en Geest** geboren worden
3. **Jeshurun** is **Israëls hemelse naam** van autoriteit
4. De **Thora** is niet alleen voor Israël, maar ook **voor de heidenvolken** bedoeld
5. De God van Israël wordt **overal op aarde aanbeden**
6. Israël, Yeshua en zijn volgelingen zijn bestemd als het **Licht van de wereld**
7. **Jood en heiden** worden beiden gered door **geloof** en het **bloed van Yeshua**
8. De **aardse Sinaï** is een afspiegeling van de **hemelse Sinaï**
9. **Gods wet** bestaat in de **hemelse dimensie uit vuur**
10. Deze wet wordt rechtstreeks **in ons hart** geschreven door de **Heilige Geest**
11. In Gen. 1 werd de mens op aarde **gezegend**, maar in Deut. 33 **in de hemel**
12. **Juda is de koninklijke stam**
13. De **twee stammen** Juda en de **tien stammen** Israël zullen weer **één worden**
14. De **tien verloren stammen** komen in onze dagen openbaar
15. **Yeshua** zal **met tienduizenden engelen** en/of heiligen terugkeren
16. Dan zal Hij alle **duivelse machten verslaan** en het **Messiaanse Rijk** stichten
17. Uiteindelijk zullen **hemel en aarde verenigd** worden

---

¹⁸ Openbaring 20:7.

¹⁹ Openbaring 22.